

зарѣзалъ училищнитѣ занятия и заслужилъ отъ ученицитѣ подигравателния прѣкоръ „газъ“.

Директорътъ, като се научилъ за това, жестоко подигралъ Чарлзъ въ присѣдствието на ученицитѣ.

— Засрамете се, млади човѣче, — казалъ той, — вие се занимавате съ такива праздни работи! Не бихъ ви изложилъ на публична подигравка, ако бихте се увлѣкли въ нѣкое по-полезно занятие, да кажемъ въ игра и топка, напримѣръ. Отъ това Чарлзъ билъ много засраменъ.

* * *

Въ 1825 година Чарлзъ билъ изваденъ отъ гимназията и изпратенъ въ Единбургския университетъ да се готви за лѣкарь, та дано отъ тамъ излѣзе нѣщо.

Но и въ университета занятията му вървѣли много слабо, понеже нищо не го интересувало отъ онова, що се преподавало тамъ. Въ операционната зала сѣщо не можелъ да гледа да се рѣжатъ човѣшки трупове.

Съ много по-голѣмо удоволствие той скиталъ по морския брѣгъ и събиралъ за своитѣ сборки животни, останали на пѣсъка следъ отлива. Тукъ той бързо се сприятелилъ съ рибаритѣ и често ходилъ съ тѣхъ на риболовъ, като се обогатявалъ съ нови наблюдения върху живота на морето.

Следъ две години баща му, като видѣлъ, че синътъ нѣма никаква наклонность къмъ медицина, повикалъ го при себе си.

— Виждамъ, сине мой, че за лѣкарь не те бива; може би, ще бжде по-добре, ако станешъ свещеникъ.